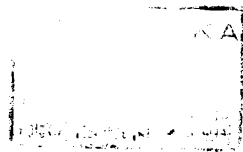

25 września 1929 r.

GOMg 1/34

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 10463.

Kl. 42 f 2 1/34

Wilhelm Kraut
(Balingen, Niemcy).

Wagi z kolejno odwieszanymi odważnikami.

Zgłoszono 13 kwietnia 1928 r.

Udzielono 10 maja 1929 r.

W znanych wagach z kolejno odwieszanymi odważnikami te ostatnie posiadają ciężar jednakowy i zostają kolejno pojeдинczo nakładane na wagę.

Wynalazek niniejszy dotyczy ulepszonych wag tego rodzaju i polega zasadniczo na tem, że stosuje się odważniki o niejednakowych ciężarach, np. jedno i dwukilogramowe. Sposób działania tych odważników jest taki, że każdorazowo zostają odwieszane odważniki, odpowiadające wspólnie wadze danego obciążenia, podczas gdy jednocześnie zdejmuje się odważniki nadliczbowe. Dzięki temu można odważać większe niż dotychczas obciążenia, nie zwiększając ilości odważników ponad dopuszczalną w praktyce miarę, względnie nie używając odważników o zbyt wielkim ciężarze.

Odważniki są zawieszane na dźwigniach i odwieszanie ich jest w znany sposób sterowane zapomocą mimośrodów, osadzonych na różnych osiach, a mianowicie mimośrodody odważników jednokilogramowych są osadzone razem na jednej osi, zaś mimośrodody odważników dwukilogramowych są osadzone na innej osi, przy czem ta ostatnia jest obracana ręcznie przy ważeniu. Mimośrodody są ukształtowane i ustawione pod kątem względem siebie w taki sposób, że pożądane sumowanie odważników, np. 1 — 9 kg, odbywa się, zależnie od potrzeby, z jedno- i dwukilogramowych odważników, lecz w kolejności ciągłej, t. j. przy ciągłym obrocie osi napędowej.

Na rysunku jest przedstawiony przykłąd wykonania niniejszego wynalazku, a

mianowicie fig. 1 przedstawia układ odważników w widoku z przodu, fig. 2 — pionowy przekrój poprzeczny, fig. 3 — widok z góry, fig. 4 — przekładnię między odważnikami a wskazówką wag.

W danym przykładzie wykonania są zastosowane trzy odważniki jednokilogramowe a^1 , a^2 , a^3 oraz trzy odważniki dwukilogramowe b^1 , b^2 , b^3 , sterowane zapomocą osi d i c , osadzonych luźno obrotowo w kadłubie e urządzenia równoległe i jedna nad drugą. Oś d jest obracana ręcznie i napędza oś c zapomocą kół czołowych f , których przekładnia wynosi 1 : 2.

Odważniki a i b wiszą swobodnie uszami g na haczykowatych zakończeniach h dźwigni i , które ze swej strony są osadzone obrotowo na sworzniach k kadłuba e urządzenia. Dźwignie spoczywają za pośrednictwem kół l na mimośrodkach m , osadzonych na osiach c i d .

Mimośrodki m są ukształtowane i przedstawione względem siebie pod kątem w taki sposób, że ciężary a i b przy ciągłym ruchu obrotowym osi napędowej w jednym kierunku zostają odwieszane, tworząc w sumie 1 — 9 kg. Tak więc np. zostaje najprzód odwieszony odważnik a^1 — 1 kg, następnie jednokilogramowy odważnik a^2 , co tworzy 2 kg; wreszcie odważnik a^3 , co stanowi odwieszony ciężar 3 kg. Następnie zostaje odwieszony dwukilogramowy odważnik b^1 , przyczem jednocześnie zostaje podniesiony z powrotem do góry jednokilogramowy odważnik a^3 , dzięki czemu otrzymuje się odwieszony ciężar 4 kg. Podczas dalszego obrotu osi d zostaje odwieszony następny odważnik dwukilogramowy b^2 , natomiast jednokilogramowy odważnik a^2 zostaje uniesiony do góry, wskutek czego wagi są obciążone 5 kg. Następnie odwiesza się trzeci odważnik dwukilogramowy b^3 i jednocześnie unosi do gó-

ry trzeci odważnik jednokilogramowy a^1 , co odpowiada odwieszonemu ciężarowi 6 kg. Wreszcie odwiesza się ponownie kolejno po jednym odważniku jednokilogramowym a , co pozwala na odważenie 7, 8 i 9 kg. Przy dalszym obrocie osi d wszystkie odważniki zostają uniesione do góry.

Obrót osi d zostaje przenoszony zapomocą tarczy stopniowanej n na wskazówkę o , obracającą się dookoła osi p , przyczem dolny koniec q wskazówki jest przyciągany zapomocą sprężyny r do tarczy stopniowanej n . Dzięki temu można z kątownego położenia tej ostatniej odczytywać ogólny ciężar odwieszonych odważników a i b i — w związku z tem — ciężar ważonego ładunku — zapomocą wskazówki o .

Ilość i ciężar odważników, jak również ich układ są dowolne; można np. stosować również większą ilość odważników i umieszczać je w kilku szeregach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wagi z kolejno odwieszanymi odważnikami, znamienne tem, że stosuje się odważniki o niejednakowych ciężarach, które w znany sposób zostają zapomocą obracających się mimośrodków odwieszane i ponownie podnoszone do góry, przyczem każdorazowo odwieszone odważniki sumują się przy ciągłym w tym samym kierunku obrocie osi napędowej, tworząc stopniowo wzrastającą wartość ciężaru.

2. Wagi według zastrz. 1, znamienne tem, że mimośrodki odważników jednakowego ciężaru są osadzone na wspólnej osi, przyczem osie mimośrodków są ze sobą sprzężone zapomocą zazębienia.

Wilhelm Kraut.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

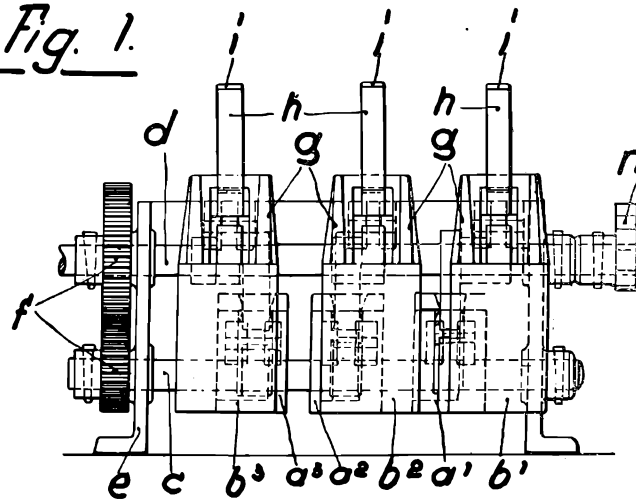

Fig. 2.

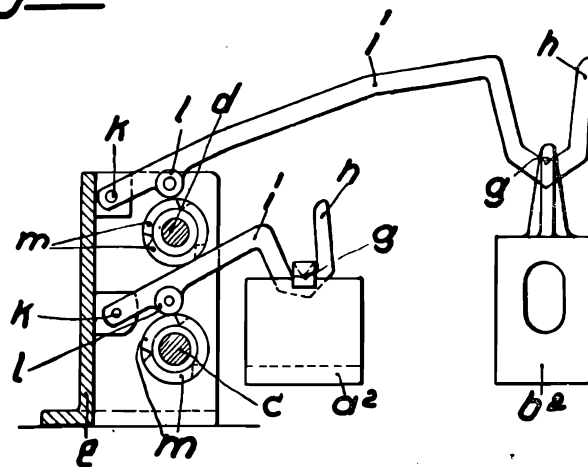

Fig. 3.

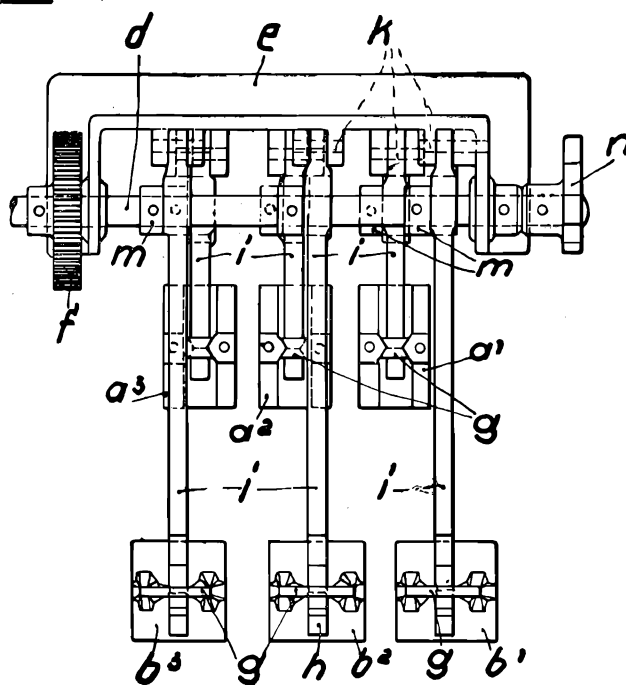

Fig. 4.

